

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/172/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116213622
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2116213622.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, Hodžova 11, 010 11 Žilina, proti žalovanému: H. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I., F., o zaplatenie 3.723,99 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2.607,57 eura spolu s úrokom z omeškania do zosplatnenia vo výške 1,58 eura a úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.607,57 eura od 19.01.2016 do zaplatenia, a to všetko do 75 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a .

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 40% trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 06.06.2016, doručenu tunajšiemu súdu dňa 10.06.2016, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 3.723,99 eura, spolu s vyčísleným úrokom vo výške 176,16 eura, s vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 1,58 eura, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.723,99 eura od 19.01.2016 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 176,16 eura od 19.01.2016 do zaplatenia, poplatkami za poistenie v sume 3,54 eura, ako aj zaplatiť mu náhradu trov konania.

2. Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č.k. 11C/172/2016-27 zo dňa 11.04.2018, ktorý bol doručovaný žalovanému, avšak napriek zisťovaniu jeho pobytu všetkými dostupnými spôsobmi sa mu platobný rozkaz doručiť nepodarilo, preto súd uznesením č.k. 11C/172/2016-39 zo dňa 22.06.2018 platobný rozkaz zrušil.

3. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvorili dňa XX.XX.XXXX Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 4.000,- eur. V zmysle bodu 1.1. zmluvy sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy aj Všeobecné obchodné podmienky - Prima banka Slovensko, a.s., a teda niektoré z náležitostí sú v samotnom texte zmluvy o úvere a ďalšie náležitosti sú v uvedených všeobecných obchodných podmienkach. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bol žalovaný povinný splatiť do 15.03.2024. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti (prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas), a preto žalobca na základe Výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 18.01.2016, a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatnenia Druhou upomienkou zo dňa 19.11.2015. Pohľadávka žalobcu ku dňu predčasného zosplatnenia (dňa 18.01.2016) predstavovala 3.980,27 eura a pozostávala z: istiny poskytnutého úveru vo výške 3.723,99 eura (žalovanému bol na

základe zmluvy poskytnutý úver vo výške 4.000,- eur, do dňa zosplatnenia uhradil žalovaný na istinu sumu 276,01 eura); úrokov 176,16 eura (predstavujú dohodnutý úrok v zmysle zmluvy, ktorý bol žalovaný povinný splatiť v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru do predčasného zosplatnenia - úroková sadzba vo výške 17,90% p.a. vyplýva zo zmluvy); úrokov z omeškania 1,58 eura (každá omeškaná dlžná splátka je odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti úročená aj úrokom z omeškania vo výške 5% p.a.); poplatkov za poistenie schopnosti splácať úver 3,54 eura (uvedené poplatky predstavujú súčet omeškaných poplatkov za poistenie, ktoré sa popri anuitných splátkach úveru žalovaný zaviazal hradiť mesačne v zmysle bodu 1.2. zmluvy). Žalovaný po zosplatnení úveru do dňa podania žaloby neuskutočnil žiadnu úhradu.

4. Žalovanému bola žaloba doručená dňa 10.07.2018 postupom podľa § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), k tejto sa nevyjadril.

5. Na výzvu súdu žalobca doplnil žalobu v podaní zo dňa 02.07.2018, že žalovanému bol dňa 28.03.2014 poskytnutý úver vo výške 4.000,- eur. Do zosplatnenia uhradil žalovaný na istinu sumu 276,01 eura, na základe čoho dlžná istina ku dňu zosplatnenia predstavovala sumu 3.723,99 eura (4.000,- eur - 276,01 eura). Žalobca uviedol, že ako prílohu k žalobe predložil Prehľad splácania - do predčasného zosplatnenia, z ktorého je zrejmá celková suma splátky (1.392,43 eura), dátum splátky a aká suma bola započítaná na úrok (1.086,33 eura), aká na istinu (276,01 eura), na poistné (30,09 eura). Po zosplatnení žalovaný nevykonal žiadne úhrady. Ďalej žalobca uviedol, že poplatky za poistenie 3,54 eura predstavujú súčet omeškaných poplatkov za poistenie, ktoré sa popri anuitných splátkach úveru žalovaný zaviazal hradiť mesačne v zmysle bodu 1.2. zmluvy. Ide o nezinkasované čiastky 1,77 eura s dátumom vzniku 16.09.2015 a 1,77 eura s dátumom vzniku 15.10.2015. Poistenie sa dojednáva pristúpením klienta k Rámcovej poistnej zmluve pre poistenie schopnosti splácať úver č. D Poistenie i rozsah poistenia upravujú Základné informácie o poistení schopnosti splácať úver, Všeobecné poistné podmienky pre poistenie schopnosti splácať úver, Všeobecné obchodné podmienky, Rámcová poistná zmluva pre poistenie schopnosti splácať úver.

6. Žalobca ako dôkazy predložil Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, Druhú upomienku zo dňa 21.10.2015, Výzvu na predčasné splatenie úveru zo dňa 18.01.2016, Prehľad splácania - do predčasného zosplatnenia, Prehľad splácania - po predčasnom zosplatnení, Stav omeškaných splátok na úvere, Prepočet zmluvných úrokov, Prepočet úrokov z omeškania, Sadzobník poplatkov - I. časť, Všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko, a.s. účinné od 1.2.2014 a od 1.4.2016, Druhú upomienku zo dňa 19.11.2015, fotokópie doručeníek, Základné informácie o sprostredkovaní poistenia schopnosti splácať úver, Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere zo dňa 28.03.2014, Všeobecné poistné podmienky pre poistenie schopnosti splácať úver - Prima banka, Rámcovú poistnú zmluvu pre poistenie schopnosti splácať úver č. D Dodatky č. 1, 2, 3 a 4 k Rámcovej poistnej zmluve pre poistenie schopnosti splácať úver č. D

7. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

8. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie vyššie citovanými listinami predloženými žalobcom, keď na pojednávaní, ktoré predchádzalo vyhláseniu rozsudku, pojednával v neprítomnosti žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil (na č.l. 67) a v neprítomnosti žalovaného (ktorý mal predvolanie doručené na č.l. 69 v súlade s § 111 ods. 3 CSP), pričom zistil nasledovný skutkový stav:

10. Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa XX.XX.XXXX Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 4.000,- eur, s ročnou úrokovou sadzbou vo výške 17,9 %, RPMN vo výške 21,5 % a priemernou RPMN vo výške 18,87 %. Žalovaný sa zaviazal splácať úver v 120 mesačných splátkach vo výške 72,09 eura, splatných k 15. dňu v mesiaci. Prvá splátka bola splatná dňa 15.04.2014 a posledná dňa 15.03.2024. Poplatok za poskytnutie úveru bol vo výške 200,- eur, poplatok za poistenie schopnosti splácať úver vo výške

1,77 eura mesačne. Celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť, bola uvedená vo výške 8.850,80 eura. Žalovaný porušil svoju povinnosť podľa zmluvy platiť splátky riadne a včas, preto žalobca listom zo dňa 18.01.2016 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Žalovaný podľa nepopretého skutkového tvrdenia žalobcu (na čl. 44) zaplatil žalobcovi na predmetný úver do dňa zosplatnenia celkom sumu 1.392,43 eura, pričom po zosplatnení úveru žiadnu sumu neuhradil.

11. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

12. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

13. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 502 ods. 1 OBZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa § 2 písm. d), g), h), i) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

17. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

18. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

19. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

20. Podľa § 7 ods. 1 a 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. (1) Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. (2)

21. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (2)

22. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá úverová zmluva, ktorou žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 4.000,- eur. Právny vzťah medzi stranami sporu založený predmetnou úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ a zákona č. 129/2010 Z.z.), keďže žalobca pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože mu bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. V zmysle zásady *lex specialis derogat legi generali* má potom špeciálna právna úprava, ktorou je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenie § 52 a nasl. OZ, prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník,

a je preto nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

27. Žalobca a žalovaný uzavreli úverovú zmluvu, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ, na základe uzatvorenej zmluvy žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver a žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Nakoľko zmluva uzavretá medzi stranami sporu má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy). Pristupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška mesačnej splátky 72,09 eura bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je splnená požiadavka, aby zmluva obsahovala výšku splátky istiny, výšku splátky úrokov a výšku splátky iných poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Dlžník musí mať od začiatku prehľad, z akých položiek pozostávajú jednotlivé splátky a ako dlho bude úver splácať, čo z jednotlivých splátok predstavuje istinu, koľko úrok a odmena veriteľa a kedy je v prípade riadneho splácania úveru splatná posledná splátka. Uvedené pritom nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keby z iných ustanovení zmluvy vyplývala výška úrokov a poplatkov. Účelom náležitostí ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) je teda informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, pretože potom je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho plátbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a iné poplatky, teda odplatu veriteľa. Uvedené údaje zmluva uzatvorená medzi stranami sporu neobsahuje, ide pritom o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy. V zmluve tiež chýba náležitosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. c) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), a to adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Uvedená náležitosť zmluvy musí byť uvedená zreteľne a výslovne v zmluve, ktorú dlžník opatrí svojim podpisom, pričom v rámci textu zmluvy sa tento údaj nenachádza. V zmluve je nesprávne uvedená náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), a síce údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, keď tento údaj je uvedený vo výške 8.850,80 eura, avšak tento údaj podľa názoru súdu nie je vypočítaný v súlade s § 2 písm. h) ZoSÚ. V rozpore s § 2 písm. g) ZoSÚ totiž nezaráta do celkových nákladov aj poplatky za poistenie schopnosti splácať úver (1,77 eura mesačne), hoci poistenie nebolo individuálne dojednané, pričom žalovaný nemal možnosť uzavrieť zmluvu bez poistenia (viď čl. 3.8. zmluvy). Z uvedeného dôvodu nie je možné považovať údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, za v zmluve uvedený. Ďalej súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) riadne uvedenú ročnú percentuálnu mieru nákladov, keď tento údaj je uvedený vo výške 18,87%, avšak táto hodnota rovnako ako celková čiastka nezohľadňuje pri celkových nákladoch okrem výšky splátky a poplatku za poskytnutie úveru aj poplatky za poistenie. Keďže v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa (správny údaj vypočítaný v zmysle prílohy 2 ZoSÚ vo výške 22,11% ročne je vyšší), nastáva dôsledok v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy).

28. Podporne súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/409/2015-72 zo dňa 11.05.2016, v ktorého odôvodnení súd druhej inštancie uviedol, že „považuje za správny názor súdu prvého stupňa, že z citovaného ustanovenia vyplýva, že nestačí uvedenie celkovej výšky splátky, ale toto musí obsahovať rozčlenenie jednotlivých čiastok - istiny, úrokov a iných poplatkov. Táto informácia je významná pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť na základe predloženého splátkového kalendára ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdenie, či požadovaný úrok za úver je pre neho výhodný, prijateľný, respektíve aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej navrhovateľom za poskytnutý úver. Nakoľko z predložených listinných dokladov vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere presnú výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov neobsahovala, je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, teda len v hodnote poskytnutej sumy.“ Obdobne uviedol Krajský súd v Trnave v rozsudku č.k. 10Co/375/2016-119 zo dňa 13.09.2017, kde uviedol, že „odvolací súd preto zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi dňa 23.02.2011 neobsahuje základnú obsahovú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a preto sa poskytnutý úver v zmysle §

11 písm. b) tohto zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na to, že pre záver o tom, že poskytnutý úver sa v zmysle § 11 písm. b) tohto zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov, stačí nesplnenie čo i len jednej zákonom stanovenej podmienky v ust. § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) zákona, nebolo ďalej potrebné skúmať a vyhodnocovať, či v zmluve absentuje aj ďalšia obligatórna náležitosť, odvolací súd sa preto z dôvodu hospodárnosti a účelnosti konania nezaoberal otázkou, či v zmluve absentuje aj náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. i), ako konštatoval súd prvej inštancie.“

29. K rozhodnutiu Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 09.11.2016 pod zn. C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, súd uvádza, že predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere súd nevytýkal len absenciu výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ale aj neuvedenie adresy na reklamácie a sťažnosti a uvedenie nesprávnej celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a nesprávnej RPMN. Navyše, článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva neobsahuje všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Zároveň je súd toho názoru, že zákon o spotrebiteľských úveroch v čase uzavretia zmluvy jednoznačne určoval náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom v prípade absencie čo i len jednej z náležitostí, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

30. V súvislosti s vyššie uvedeným odkazuje súd na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 9Co/262/2016-49 zo dňa 31.10.2017, v ktorom odvolací súd uviedol, že „v danom prípade je tu zrejmy konflikt medzi Smernicou a zákonom o spotrebiteľských úveroch. To však neznamená, že sa má bez ďalšieho automaticky uplatniť pred vnútroštátnym právom Smernica. V takom prípade totiž musí vnútroštátny súd skúmať, či môže Smernici priznať priamy účinok, resp. nepriamy účinok. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci. 29. V prípadoch, kedy súdy Slovenskej republiky rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov podľa Zákona, resp. Smernice, sa jedná o spory medzi jednotlivcami. Z tohto dôvodu nie je možné, aby vnútroštátne súdy poskytli Smernici priamy účinok. ... 32. Odvolací súd je preto názoru, že napriek poukazu žalovaného na Smernicu, zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z nich, tak ako to ustanovuje § 9 ods. 2 zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý aplikoval okresný súd, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.“

31. Súd ešte dodáva, že pre posúdenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je (pre absenciu prechodných ustanovení k zmene úpravy) potrebné aplikovať ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. účinné v čase uzatvorenia zmluvy. Súd pritom odkazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/294/2017-85 zo dňa 23.04.2018, v ktorom odvolací súd vyjadril názor, s ktorým sa tunajší súd stotožňuje, že „na to, aby bolo možné vykladať zákon v súlade so Smernicou je potrebné ZoSÚ novelizovať zosúladiť s textom Smernice, inak by bola porušená zásada právnej istoty (výkladom contra legem). Následkom citovaného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ je nová legislatívna zmena od 1.5.2018 (vykonaná novelou zák. č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení zákon o bankách), kde sa uvádza, že vzhľadom na toto rozhodnutie sa upravuje náležitosť zmluvy tak, že sa nahrádza rozčlenením pojmom frekvencia. Je teda evidentné, že zákonodarca pristúpil k legislatívnej zmene a súd nemôže vykladať sporné ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch rovnako v prípade dvoch rôznych znení zákona len z dôvodu, aby vyhovel požiadavke žalobcu. Požadovaný výklad sporného ustanovenia bude možný pri posudzovaní zmlúv uzavretých po účinnosti spomenutej novely (aby neodporoval princípu zákazu retroaktivity).“

32. Ďalej súd poukazuje na to, že žalobca nepreukázal že pri poskytnutí úveru konal s odbornou starostlivosťou (§ 7 ods. 1 ZoSÚ), pričom bol pred uzavretím zmluvy povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, keď mal brať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru, pričom za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez relevantných údajov o príjmoch, výdavkoch a

rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Žalobca nepredložil žiaden doklad o posudzovaní spôsobilosti žalovaného ako dlžníka splácať úver, pričom ani zo zmluvy nevyplýva, že by si žalobca splnil svoju povinnosť podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za zvlášť dôležité je potrebné považovať splnenie tejto povinnosti v prípade, keď úver bol poskytnutý za účelom splatenia záväzkov spotrebiteľa, ako to vyplýva z účelu úveru uvedeného v zmluve. Na základe uvedeného súd konštatuje, že žalobca hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 ZoSÚ, z ktorého dôvodu nastupuje následok v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ.

33. V prejednávanom prípade sa vzhľadom na vyššie uvedené spotrebiteľský úver poskytnutý žalobcom žalovanému považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b), d) a § 11 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru, poplatku za poskytnutie úveru, poplatkov za poistenie schopnosti splácať úver, ani žiadnych iných poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovaného. Keďže žalovaný zaplatil z poskytnutého úveru vo výške 4.000,- eur celkom sumu 1.392,43 eura, ktorá suma mala byť započítaná iba na istinu, súd mu vo výroku I. rozsudku uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi zostávajúcu časť poskytnutých peňažných prostriedkov vo výške 2.607,57 eura vo zvyšku žalobu vo výroku II. rozsudku ako nedôvodnú zamietol. K poplatku za poistenie (na ktorý žalobca nemá nárok predovšetkým z dôvodu bezpoplatkovosti úveru) súd ešte uvádza, že v úverovej zmluve v časti, ktorá bola jediná individuálne dojednaná, sa uvádza len výška poplatku za poistenie schopnosti splácať úver. Zo zmluvy nie je možné vyvodiť záver, že bola uzatvorená konkrétna poisťovacia zmluva so základnými obsahovými náležitosťami v zmysle § 788 ods. 2 OZ (výška poisťovacieho plnenia, splatnosť poisťovacieho, stanovenie, či ide o jednorazové alebo bežné poisťovacie, poisťovacia doba, údaj o tom, či sa oprávnená osoba bude podieľať na výnosoch poisťovateľa a akým spôsobom, vymedzenie práv a povinností zmluvných strán, výška odkupnej hodnoty) a nie je ani zrejmé, kto je poisťovateľ z poisťovacej zmluvy. Predovšetkým pre poisťovaciu zmluvu je v zmysle § 791 ods. 1 OZ predpísaná písomná forma a žalobca žiadnu písomnú poisťovaciu zmluvu so základnými náležitosťami (tzv. zákonné minimum) súdu nepredložil (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 9Co/67/2018-240 zo dňa 16.10.2018). Žalobca tak nepreukázal existenciu poisťovacej zmluvy, z ktorej by mu vyplýval nárok na už zaplatené poisťovacie (keď bod 3.8. a nasl. zmluvy takýmto dôkazom nie je), preto bolo potrebné zaplatenú čiastku započítať na istinu.

34. Keďže žalovaný svoj záväzok včas a riadne nesplnil, vznikol žalobcovi nárok požadovať od žalovaného popri plnení istiny vo výške 2.607,57 eura i úrok z omeškania, nakoľko ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania z jednotlivých dlžných splátok vyčíslený za obdobie od 17.02.2015 do zosplatenia úveru dňa 18.01.2016 (č.l. 9) v celkovej sume 1,58 eura. Keďže žalobca nemal nárok na zaplatenie úrokov a poplatkov, bolo potrebné vychádzať z toho, že splátka 72,09 eura predstavuje splátku istiny. Nakoľko s platením splátok sa žalovaný dostal do omeškania, žalobca má nárok na úrok z omeškania z jednotlivých splátok. Súd potom vyčíslený úrok z omeškania v sume 1,58 eura žalobcovi priznal, keď žalovaný omeškanie splátok do zosplatenia ani sumu vyčísleného úroku z omeškania do predčasného zosplatenia úveru nespochybnil, pričom navyše žalobca si úrok z omeškania uplatnil pri nižšej úrokovej sadzbe, než ako mal nárok. Následne došlo k predčasnemu zosplateniu úveru ku dňu 18.01.2016, ktorá skutočnosť nebola medzi stranami sporná. S poukazom na § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania z priznanej sumy istiny vo výške o 5 percentuálnych bodov viac, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. odo dňa nasledujúceho po zosplatení (19.01.2016) vo výške 5,05% ročne. Nakoľko si však žalobca uplatnil úrok z omeškania vo výške 5% ročne, súd mu priznal úrok z omeškania zo sumy 2.607,57 eura od 19.01.2016 do zaplatenia v tejto výške, nakoľko nemôže prekročiť žalobu a priznať viac.

35. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd považoval žalobu za dôvodnú v časti o zaplatenie sumy 2.607,57 eura spolu s vyčísleným úrokom z omeškania do zosplatenia úveru vo výške 1,58 eura a úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.607,57 eura od 19.01.2016 do zaplatenia, preto jej vo výroku I. rozsudku vyhovel, a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú vo výroku II. zamietol.

36. Podľa § 232 ods. 2 a 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.(2) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.(3)

37. Vzhľadom k výške istiny s príslušenstvom, ku ktorej zaplateniu zaviazal súd žalovaného, mal súd za to, že je dôvodné poskytnúť žalovanému na splatenie dlhu primeranú dlhšiu lehotu v trvaní 75 dní od právoplatnosti rozsudku, ktorá lehota má slúžiť žalovanému na zabezpečenie finančných prostriedkov.

38. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

39. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2)

40. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

41. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

42. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP, keď žalobcovi bola priznaná suma 2.607,57 eura s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech žalobcu 70% a hrubý úspech žalovaného 30%, a teda konečný čistý úspech žalobcu je 40% (70 - 30), čo v konečnom dôsledku znamená právo žalobcu na náhradu účelne vynaložených trov celého konania práve takýmto percentom, o čom súd rozhodol vo výroku III. rozsudku. V konaní nebol tvrdený a súd sám nezistil žiaden dôvod na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).